

Işığın Evladı Ve Bayram Sevinci

Akıl beslendiği şeylerden oluşur.

Işığın evladı için akıl gibi hayat da bir bahçedir. Düşünceler ise tohumdur. İster gül yetiştirir, ister diken.

Hayat neşeli değilse, yabancı otlar veya diken suladığını bilir IŞIĞIN EVLADI...

Işığın evlatları hayatın ritmini bozmayı asla düşünmez.

Karşıdaki insanın doğrularında yanlış aramaz.

Aksine kendi yanlışlarında doğruyu arayarak benlik aynasına bakmayı ihmal etmez.

IŞIĞIN EVLADI kendi öz hikâyesini gerçekleştirme sürecinde ışığa giden tek yolun ışığa girmek ve içsel karanlığı dağıtmak olduğunu çok iyi bilir...

Ve bu yolda merhametli farkındalıktan, etkin diğerkâmlıktan beslenen yaşam bilgeliğiyle sorumlu davranır. Devamlı hem kendisine, hem başkalarına faydalı bir yaşam sürmenin anlamlarına ve çabalarına dikkat çeker.

Kıyam Bayramının esas gayesi bizi içimizdeki karşıtlıklıktan/ikilikten ve popüler kültürdeki karşıt konumlandırmadan uzaklaştırmaktır.

Mesih'in tamamlayıcı anlayışıyla ışıklandırmaktır.

Mesih'e uyacağımıza Mesih'i kendimize uydurma gafletinden bizi özgürleştirmektir.

Bizi yutan, uyutan, bizi bizden, bizim kavramlarımızdan, anlam haritalarımızdan, hakikat dünyamızdan, ruhumuzdan uzaklaştıran söylem ve eylemlerden azat etmektir.

Ruhumuza geçirilmiş kelepçeleri kırıp atmaktır.

Tek kelimeyle ışığın evlatları yapmaktır.

Çünkü hayat manzara değil ıra (karakter) meselesidir. Yaşarken ıramızla belirginleşiriz. Biz insanlar kendi varlık onurumuzu yaşadıkça, sürdürdükçe yüceliriz. Yaratılmışların en şerefli olma vasfına kavuşuruz. Mesih'in kardeşleri oluruz.

Yaşam bahçesine ektiğimiz iyi bir sözse, güzel bir tohumdur, büyür güzelleşir gelir bizi bulur.

Kötü bir söz ise oda büyür, çirkinleşir gelir yine bizi bulur.

Yaşam bahçesine güzellikler ekelim ki, güzellikler bizi bulsun.

Ancak bilelim ki, kendimizi tanımadan, yaşam enerjimizi bloke eden zihinsel karanlığı dağıtmadan bunu yapamayız.

Yaratılışın yani özümüzün programına geçiş yapamayız.

Aziz Mor Afrem'in ışık dolu edebi doruklarına çıktığımızda (303-373) konuyla alakalı şöyle bir yakarıшта bulunduğunu görüyoruz: **"Rabbim, seni bilmenin bağışladığı aydınlıkla zihnimizin karanlığını dağıt. Dağıt ki, aydınlanan ruhumuz saflıkla yenilenmiş olarak sana hizmet etsin."**

Aziz Mor Agustinus (354-450) da biz insanları şöyle uyarıyor: **"Kendinizden uzaktayken Tanrı'ya nasıl yaklaşabilirsiniz?"** devamında şöyle yakarıyor: **"Ya Rab, seni tanıyabilmem için kendimi tanımamı sağla."**

Yaşam sevinciniz eksik olmasın.

Yusuf Beğtaş